

Egyházkép: Ezékiel 22. része alapján: Mit keres egy felbomló társadalomban egyházában az Úr? Olyan közösséget: - ami a normát meghirdeti és éli, - ami visszatartja a romlást, fékezi azt, - ami a részbe állva odaáll Isten ítéletével szemben, hogy mentse az életet, - ami nem csak használja Istent és az ő Szavát, hanem szív szerint kapcsolódik hozzá.	Imádság Református Egyházunkért: Urunk, megrendít féltő szereteted haragja! Bocsáss meg, hogy csak indulatod láttán eszmélek, hogy milyen messze kerültünk Tőled, mi "az Ige egyháza"! Neked van hatalmad a kövekből is fiakat teremteni: könyörülj a habarcson, a salakon Jézus Krisztusért!
	Mennyei Atyám! Te szent vagy! Bocsásd meg, hogy a kritika és az elégedetlenség szemüvegén át néztem az egyházamra. Pedig te Jézuson át nézel engem. Bocsáss meg, hogy a "vesszen már az egész" dübörgött bennem. Pedig te mindig a helyreállításon munkálkods és az Úr Jézus odaállt a részre. Ámen
Olyan egyházra vágyom, amely élő, lélegző. Ahova a bejövők az Élő Istennel találkoznak amikor "torony iránt indulva a templomba érkeznek". A tagjai Krisztus mellett elköteleződve engedelmesen szolgálnak. "Radikálisan", kizárólagosan az Ő útján járnak, ahol az Úr igéje szól és annak alapján határozottak vagyunk igent mondani arra, ami "szent" és határozottan nemet mondani arra, ami megrabolja az Úr dicsőségét.	„Hálát adok Uram, hogy a mélységben is keresed a Te népedet, egyházadat, utánunk nyúlsz. Könyörülj Uram rajtunk, add, hogy megtérhessünk Hozzád. Lássuk meg elveszettségünket, istentelenségünket, bűneinket. Válhassunk őrállókká ki-ki a maga helyén. Ha Te nem könyörülsz rajtunk, elveszünk. Ámen"
Olyan egyházat, gyülekezetet szeretnék erősíteni, amely az oda betérőknek megad mindent, ami segít Felé, és elvesz mindent, ami gátol Felé. Ami a nyomorúság idején Istent hívja, Isten megszabadítja,	Tisztíts meg minket kőszívünk téves hangjaitól, hadd halljuk meg valódi hangod, amikor ezt mondod: "Így szól a Te Urad, az Úr".

az pedig dicsőíti Őt.	
Olyan egyházra vágyom, ahol a gyülekezetek egymással támogató hálózatban összekapcsolódva alternatív közösségként Isten Országá válósága által meghatározottan, Isten Országá tanúiként élnek. Elkötelezettek a településük felé, azzal az igyekezettel, hogy áldássá, „hegyen épített városként” jellé legyenek. Ebben az egyházban a tagok felkészítést kapnak a radikális Krisztus követésre a kihívások között is, az ajándékaik szerinti szolgálatra és az alternatív keresztyén életre, aminek részeként missziói találkozások történnek.	Bocsásd meg, hogy működtetjük, emberi kontrollal kézben tartani akarjuk egyházunkat, egymást „öljük”, acsarkodunk, és közben észre sem vesszük, hogy Lelkedet megszorítottuk, megoltottuk! Miközben nevedre hivatkozunk, szentségedet megraboljuk, emberi eszközökre cseréljük. Bocsáss meg, könyörülj rajtunk!
Olyan egyházat álmodom, ahol * Jézusnak az Isten országára vonatkozó üzenete megvalósul, * a Szentlélek vezetése megnyilvánul a döntésekben.	„Bocsásd meg, Uram, hogy vak és érzéketlen vagyok a közelemben élő nincstelen és szegény emberek felé, a jövevények és kiszolgáltatottak felé, az üldözöttek felé, akik éheznek és szomszárjához az igazságot, akik keresik életük értelmét, akik nem találkoztak még a Te szeretetteddel.”
Vágyott kép az egyházzal: Nagy az egyház. Vannak olyan rétegei, amibe nem látok bele, amit nem látok át, vagy amit nem értek. De ott ahol én állok tegyem, ami az én dolgom, ami az én elhívásom. A látható egyház mi vagyunk - a személyes életünk.	Drága Urunk! Bocsájtad meg, hogy amikor kerestél bujkáltunk. Elbújtunk, pedig Te akkor is látsz bennünket. És hagytad, hogy bujkáljunk. Benned testvérek vagyunk, tudunk összekapaszkodni, Érted, Miattad - és így tudunk beleállni a részbe, amibe hívsz. A jelképes fal lehet, hogy a Te Országod? Behívtál abba, hogy Veled együtt építsük a Te Országodat! Hogyan tesszük ezt...? Ne hagyj minket ebben az állapotban! Segíts, kiállni, beleállni a részbe. (Ezékiel 22,30)
Olyan egyházzal álmodom, amelyben több szeretet és bűnbánat van. Amelyben valódi bűnbocsánat és feloldozás van, amelyben mindenki szabadon követheti Krisztust, és amelyben harcok helyett megbékélés van.	Atyánk! Bocsásd meg, amikor szeretet helyett közöny vagy gyűlölet volt bennünk, megbocsátás helyett haragudtunk és támadtunk! Bocsáss meg, hogy sokszor sebeket okoztunk, és nem gyógyítottuk azokat. Könyörülj népeden!
Milyen egyház tagja szeretnék lenni: Megpróbálva a „lehetetlent” a hétköznapi értelemben: imában	Bocsásd meg Uram önhittségünket, hogy Nevedben Nélküled intézzük dolgainkat. És szeretet helyett önérték mozgat, tanításod feledve éljük napjaink.

elkérni a döntéseket, hogy az Ő útját járva, hű tanítványok lehessünk, amennyire csak lehet.	
Olyan egyházat álmodom, ami az evangélium erejéből él, Krisztus egyszerűségét, szelídségét és radikalitását testesíti meg egy beszédében és cselekvéseiben egyre erőszakosabbá váló világban.	Urunk, Te szent vagy! Mi oly' régóta meggyalázzuk nevedet erőszakkal, üres és hiábavaló beszéddel, szentségtelenséggel. Bocsáss meg nekünk. Kérünk, mégis, jöjj és szentségeddel látogass meg bennünket. Ámen!
Álmom gyülekezetileg: élő, organikus közösség, ahol a lelkipásztor csak vezeti, tanácsolja, gondozza a működő kis közösségeket. Álmom a látható Egyházra nézve: Transzparencia. Az egyháztagok és a világ előtt is. Hiszem, hogy Krisztus népének a konfliktuskezelése is bizonyágtétel lehet. Transzparencia az anyagi dolgok terén is. A továbbiakat majd mások mondják el.	Atyám, megrémültem bűneink miatt izzó haragodtól (Ez 22,31). Igazad van. Mindnyájan tettestársak vagyunk ezekben a bűnökben. (Ez 22, 25-29) Én is. Köszönöm, hogy Fiad odaállt izzó haragod elé (Ez 22,30), hogy áldozatában Lelked által reménységünk lehessen: Szeretsz, ezért nincs még végünk! (Jer Sir 3,21-24). Uram, Jézussal, odatérdelek eléd egyházadért a résre! (Zsolt 106,23). Ámen.
Egyház: Krisztusi asztalközösség, ahol őszinteség, boldogság van. Ahol megélhetjük, hogy ami az enyém az a tied, és ami a tied az az enyém. És ez a közösség ragyogó!	Úr Jézus köszönöm, hogy ott, amikor kettéhasadt a kárpit nagypénteken, lett rés a falon, lett út hozzád, és ezért lehet eléd, színed elé állni. Bocsáss meg, hogy nem álltam és állok szüntelen a színed előtt! Köszönöm, hogy színed elé szólítasz! Segíts odaállni és ott maradni és dicsérni Téged! Ámen!
Olyan egyházat szeretnék, ami belülről Jézus Krisztus által vezérelt, Krisztus számára otthonos, kívülről pedig megközelíthető és vonzó.	Uram, micsoda a bűn, ha nem a Te szentségednek a meggyalázása? Minden bűnünknek, minden erőszaknak, minden rombolásnak, minden orozsláni erővel vagy a farkasok alattomoságával elkövetett gyilkolásnak, az emberek megevésének és kiköpésének legszörnyűbb súlya, hogy ezek által meggyaláztuk, kigúnyoltuk, semmibe vettük szentségedet. Pedig szükségünk van a szentségedre, mert micsoda a kegyelem, ha nem annak munkája bennünk? Irgalmazz nekünk, szent Isten, ne vess el minket arcod elől!
Az Ószövetségből vettem a képet, amikor a templomban a papok és a léviták áldozatokat mutatnak be Istennek a nép jelenlétében, akik	URam, vidámits meg újra szabadításoddal! Támogass, hogy lelkem készséges legyen, hogy taníthassam utaidra a hűtleneket és a

tizedet visznek be mindenből. Az Újszövetségében lelkipásztorok szolgálnak a templomban, ahol jelen van a presbitérium és a hívek, lelki testvérek mindannyian, akik úgyszintén tizedet visznek Istennek mindenből, amivel az ÚR őket megáldotta. Még a napnak tizedét, a 24 órának a tizedét is felajánlják az ÚR Jézus Krisztusnak. Ez egy idillikus kép, de tudjuk, hogy amíg az egyház itt lesz a földön, soha nem lesz tiszta.	vétkesek megtérjenek Hozzád. Segíts különbséget tenni a szent és a profán, a tiszta és a tisztátalan között. Segíts, hogy ne vétkezzem ellened! Ámen
Egyházképem-vágyam... csak egy ígét küldök, már Szárszóra indulásom óta előttem van: "Papjaidat vedd körül igazsággal, híveid pedig hadd ujjongjanak! Zsolt 132,9 Ez nekem mindent lefed most...	Bűnbánati imafoszlány: "Bocsásd meg, hogy a sokszor a romos falak árnyékába húzódtam, ... amelyeket én is romboltam... Bocsáss meg azért, amikor így szóltam: "Így szól az én Uram, az Úr" (Ez 22,28) pedig nem is figyeltem igazán rád és nem is vettem komolyan, mindazt, amit mondtál. Áldalak azért, hogy te teszel alkalmassá arra, hogy a még tőled kapott időmben a *résre állva* állhassak, amíg meg nem láthatom a mennyei Jeruzsálem szent falait!"
Mezítlábas Jézus provokatívan szegény, mezítlábas egyháza. Amely hisz az egyszerűségben, őszinteségben, személyes szeretetkapcsolatokban, kisközösségi létben, az alázat és a megbocsátás erejében, hogy a kevesebb több, hogy „kevésre van szükség, valójában csak Egyre". Egy Őbelőle élő közösség, kevesebb ideológiával, igazságosztó ítélkezéssel, sokkal több szabadsággal, ahol a Lélek munkáját csodálhatjuk egymásban és egymás közt!	Bocsásd meg Úr Isten, a gyáva megalkuvásainkat, sunyi kompromisszumainkat a Világgal. Hogy a Világ elismeréséért ácsingózzunk, saját fontosságunkat, vagy szellemi felsőbbrendűségünket keressük! Hogy a világ szerint akarunk erősebbek, nagyobbak, gazdagabbak lenni. Szabadíts meg ezektől! Szabadíts meg igaz szeretetre!
Milyen egyházra vágyunk? Dinamikusan terjedő, hiteles, helyi közösségek összekapcsolódásából újra felépült egyházat szeretnénk látni.	Mennyei Atyám, köszönöm, hogy meg akarsz újítani. Bocsásd meg a családomban, gyülekezetemben, és a munkahelyemen vezetőként elkövetett bűneimet, különösen azokat, amikor a szavaim nem voltak összhangban a cselekedeteimmel és hiteltelenné tettem.
Olyan egyházkép él bennem, amely Istenbe gyökerezve, belőle kel új életre. Egy bimbót látok, amely engedelmes, türelmes szívvel várja a virágba borító életet, hogy jó illattá lehessen a világban.	Mennyei Urunk, bocsásd meg hamis esküvéseinket, hogy összeesküvő fondorlatokba vetettük bizalmunkat. Szeretnénk egészen kiszolgáltatni magunkat, a résre állni, hogy te ítélj, Te tisztíts, Te újíts meg minket, Te fűzz össze testvérekké, Téged képviselő közösséggé. Ámen

